

Reconeixement d'Honor i Gràtitud a Antony Bonner i Joan Veny. —Fa uns anys el Consell de Mallorca va decidir instituir el 12 de setembre com a festa de la «Diada de Mallorca», en commemoració del jurament per part del nostre Jaume II de la «Carta de Franquesa», agafat com a símbol de l'inici de la sobirania mallorquina. A més d'organitzar diverses manifestacions lúdiques i culturals en aquesta jornada i en les precedents immediates, el Consell va

triar aquesta data per atorgar uns reconeixements institucionals a personalitats mallorquines que, al seu parer, en siguin mereixedores.

L'any 2001 les dues personalitats triades per a ser honorades amb aquest reconeixement varen ser el Sr. Joan Veny Clar, de Campos, dialectòleg, catedràtic de la Universitat de Barcelona i membre de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans, i el Sr. Anthony Bonner, de Nova York, resident a Mallorca des de 1954, naturalista (fundador del Grup d'Ornitologia Balear), músic, medievalista i, sobretot, lullista de prestigi reconegut internacionalment. L'acte públic del reconeixement s'havia de fer el 12 de setembre de 2001, però totes les celebracions varen ser suspeses perquè la presidència del Consell considerà que no era adequat fer-les a causa de l'atemptat contra les torres bessones de Nova York, de manera que es deixà per a l'any següent, el 2002. I així va ser que, efectivament, el 12 de setembre de 2002, davant un públic nombros aplegat al pati de la Misericòrdia de Palma, la Presidenta de Mallorca, Maria Antònia Munar, va lliurar la Medalla d'Honor i Gratitude de l'illa de Mallorca a cada un dels dos homenatjats, en un acte en què també varen ser reconeguts els mèrits d'altres dues persones, corresponents a l'any corrent: l'esportista palmèsà dedicat a la pesca submarina, Josep Amengual i Domingo, i «Madò Buades», pagesa de la Pobla i cantadora de cançons populars del camp.

Els acords del Consell Insular de Mallorca per a l'atorgament de les medalles als Srs. Joan Veny i Anthony Bonner s'hi refereixen, respectivament i literalment, en els termes següents: «Atorgar la Medalla d'Honor i Gratitude de l'illa de Mallorca, en la categoria d'Or, al Sr. Joan Veny i Clar, en reconeixement al seu treball constant i incansable en l'estudi de la llengua catalana i de les seves varietats dialectals; un treball marcat especialment per l'estudi i la defensa de les particularitats pròpies dels parlars de Mallorca, convertint-se així en el millor ambaiador lingüístic dels mallorquins i de les mallorquines a l'actualitat, i en un dels grans estudiosos de la història de la dialectologia catalana que més ha sabut palesar la riquesa que suposa la diversitat dins la unitat de la llengua» i «Atorgar la Medalla d'Honor i Gratitude de l'illa de Mallorca, en la categoria d'Or, al Sr. Anthony Bonner, en senyal d'agraïment de la societat mallorquina a la seva esforçada trajectòria en el món cultural i mediambiental, sempre sabent canalitzar la tasca diària individual i l'interès públic de la seva obra envers l'illa de Mallorca passant a ser un referent imprescindible en el camp del Lullisme i l'ecologia».

En nom de tots els homenatjats, els de 2001 i els de 2002, el Sr. Joan Veny va fer un petit discurs d'agraïment al Consell pel reconeixement de què havien estat objecte. De tal discurs crec que val la pena remarcar les paraules següents: «davant de les estadístiques que auguren un futur agònic per al català de Mallorca, hem de fer vots perquè institucions i ciutadans trebalem tots per la defensa i difusió de la llengua pròpia, columna vertebral de la nostra identitat com a poble; que el seu major coneixement vagi a la par amb la seva implantació en el teixit social de les Illes.

... a tots quatre guardonats ens uneix un denominador comú, l'amor al nostre país, a la nostra cultura, a la nostra llengua.»

Ens sembla plenament satisfactori que qualcú, en aquest cas una institució oficial de govern, hagi volgut reconèixer els mèrits de dues persones dedicades a la cultura en el sentit més restringit, a la cultura de la recerca, i no precisament de la recerca del profit material, sinó dels valors intel·lectuals i dels senyals identitaris d'un poble. També ens sembla, però, que en el cas del raonament dels mèrits de Joan Veny hi sobrava la referència, ridículament repetitiva en les manifestacions dels polítics mallorquins, a «la defensa de les particularitats pròpies dels parlars de Mallorca». En Joan Veny, d'una sensatesa extraordinària i un sentit comú ben assentat, no defensa especialment «les particularitats pròpies dels parlars de Mallorca»: defensa totes les particularitats de tots els parlars catalans i sobretot defensa la llengua catalana en conjunt com a particularitat de tot un poble en perill d'extinció.

Bé, a pesar d'aquest petit retret, i de la meva disconformitat amb l'absurd lingüístic que representa l'expressió «el millor ambaixador lingüístic *dels mallorquins i de les mallorquines*», que ara també s'ha posat tan demagògicament de moda, crec que hem de manifestar l'entusiasme de tota la comunitat científica i cívica catalana per l'honor que el Consell de Mallorca ha fet a aquestes dues personalitats. [J. C.]